

Modlitby za nejmenší

P. Jiří Korda, Ve Lhotce 36, 142 00 Praha 4
registrace@modlitbyzanejmensi.cz
www.modlitbyzanejmensi.cz
telefon: 725 797 561

Pokoj a dobro Vám všem, spřízněným duším v Modlitbách za nejmenší!

Ze srdce děkuji za Vaše modlitby i za omluvu mé neúčasti na pouti našeho hnutí letos na Sv. Kopečku, na které jsem se jako obvykle moc těšil, a které mi letos zdravotně nevyšlo. Rád vítám příležitost osobně se s Vámi setkat aspoň cestou tohoto dopisu. Otec Jiří mě sám k tomu vybídl a já to přijímám. Podotýkám, že jeho pravidelné dopisy čtu vždy pozorně, rád a vděčně. Je v nich pokaždé niterné poselství, cílevědomé, duchovně motivované i organizačně inspirující. Díky, otče Jiří !

Často vnímám náš svět jako tvrdou realitu, bojiště, na kterém jde o bytí a nebytí národa, ale také cítím (jistě spolu s vámi), že je to i pracoviště Ducha svatého. Do našeho zraněného světa osobně a neodvolatelně vstoupil Bůh jako člověk, aby svět zachránil, aby s námi navázal přátelství a zapojil nás do svého díla. To je jistě obrovskou útěchou a zárukou. On nemůže prohrát ani vzdát svůj záměr. Chce a má moc ho naplnit. Neodepíše zemi, do které tolik investoval, a lidstvo, za které prolil svou krev.

V Krédu se modlíme, že „skrze Ducha sv. přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem.“ Boží Slovo zdůrazňuje, že přijal tělo v lůně ženy, panny, své lidské matky. Ona sama, nám tak drahá Maria, se nazývá „nepatrnou služebnicí“. V ní se stal „maličkým“ i Bůh sám. Stal se nepatrným a nejmenším. Jak posvátná je tato oblast. Právem se nazývá požehnaný stav. I naše společenství *Modliteb za nejmenší* nachází nejhlubší pramen své identity právě zde. Víme, že nás není příliš mnoho, pro které je tento denní úmysl *Modliteb za nejmenší* aktuální, ale jako bychom slyšeli Pánova slova: „Neboj se, malé stádečko, neboť Otci se zalíbilo vám dát království.“ On o nás ví. A my víme, že nás spojuje Jeho pozvání k dílu spásy.

Když vzpomeneme na úmysly pro toto období: *Za dary Ducha svatého pro katechety a pracovníky s mládeží* (i následující úmysl), vybavuje se mi svatodušní večeřadlo, které se liší od večeřadla eucharistického právě tím, že při Poslední večeři byl Ježíš pouze se svými apoštoly, kterým svěřil Eucharistii, a jen jim dal moc slavit památku a proměňovat chléb a víno v Kristovo Tělo a Krev. Dodnes jsou podle Kristovy vůle a závěti apoštolové a jejich nástupci a kněží jedinými správci tohoto daru.

Ve svatodušním večeradle byla sestava již pestřejší. Byli tam apoštolové, ale v jejich středu žena, Maria, Ježíšova Matka a výslovně další ženy a příbuzní. Výslovně tam stojí, že všichni se modlili ... s Ježíšovou Matkou Marií. Z textu vyplývá, že ona se nemodlila s nimi, ale oni se „modlili s ní“, protože Mariina modlitba už předtím doslova „přitáhla k nám“ Boha na zem. Jistě, že můžeme Marii i my přizvat do svých modliteb, ale mnohem lepší je modlit se s ní, protože ona to umí lépe. A vždy je to matka, kdo učí děti prvním slovům modlitby.

I dnes si vážíme účasti žen v životě Církve. Znovu a stále se potvrzuje, že právě srdce žen a matek je zvláště citlivé k hodnotám života, k spolupráci s Bohem na předávání tohoto daru jak v oblasti tělesné, tak duchovní. I dnes platí, že „ruka, která hýbe kolébkou, hýbe světem“.

V poslední době se dovídáme ze světa, Evropy i z našeho národního prostředí zprávy zneklidňující a alarmující, ale také nás povzbuzuje i rostoucí počet účastníků pochodu pro život, který je rovněž znamením a signálem do naší doby. Sám jsem prožil podobnou akci v Napajedlích při nočním pochodu po mši sv. z kostela se svícermi k hrobu Aničky Zelíkové. Bylo to úžasné. Povzbudilo nás i silně přesvědčivé svědectví slovenských křesťanů v Košicích.

Díky Bohu za vše. Těšíme se tím, ale kdesi uvnitř zároveň cítíme, že se nesmíme spoléhat či spokojit jen s kvantitativním měřítkem našich snah. Ještě důležitější je stav srdce, které vytrvá, láska, která všemu věří, nikdy nad ničím nezoufá, všechno vydrží a nikdy nepřestává. Láska je schopná stále růst. Jádro věci spočívá vždy kdesi ve skrytu uvnitř nás, kde jsme v dialogu modlitby s naším Pánem. On sám říká: „Stane se vám podle vaší víry.“ On vidí to, co je skryté, neokázané, s láskou darované, dávané a nepočítané. I to, co je hodné zázraku vyslyšení.

Biskupské požehnání všem vám známým i neznámým posílá

otec biskup Josef Hrdlička